nonq. cū pœna veniale no in ēt de ordinato ēstitual pœna
q̃ sit exclusiua ipse q̃ p veniale no pdit grā ꝗ stat
in grā et ga pœna veniale palin ēt de ordinato
actual ipsi volunt et no ēstitual. Ista vō de ordinato
volunt actual pœna veniale. cū debita ordinandi
et culpa veniali. Adhuc ulterius no sequit ipsiana
ne q̃ ꝗ sufficit q̃ exclusiua ēstitua nouat voluntas adqui
ordinatis pq̃ etiam spiritale et gnale exclusiua ut explicata
vt pq̃ tuetur alia exclusiua put dicit in volto articulo plenius
q̃ timet vbi ecclesia declarat quo ista duo culpa mortis et
veialis no dimittit p indulgentiam ꝗ p ipsam ecclesiam dimissa
ut ipsa indulgentia sua essent q̃ sequit vbi ecclesia plenius ca
timet quo ꝗ duo culpa et pœna exclusiua dimittantur
predicta p quod sit pœna ipse captiu et culpa. et etiam
aliqua q̃ sit restitutio pene. ad no et aliud q̃m obligatio
adetria priuatio pœne mortis et hec ita q̃ in pœna mor
tis fit aliqua adtria bona temporalia et quidam adtria temporalia
tabile q̃ bonum restitui. Rome p qui debet pœna pro
dampno q̃ e perpetua exclusiua vita. Rome dime cū exclusiua
inde ista q̃ Rome sibi debet ei pro sibi p prodigi
tia pro ecclesia no dimittit p indulgentiam ut p ipsam q̃ claui
pleni. Ergo vnū sit q̃ ly pœna ipse captiu stat ut p
dictum e. ly propria locuta accepta ecclesia alia stat. Nam ibi
capit p restitutio pene tm. Aliqn p culpa tm. Aliqn autem
p culpa et pœna sil. Cum pri id dicit de Aute sancte tua
dominus meis. vbi ly pœnis capit p penis debitis q̃ id
culpa sibi fuit dimissa. Ergo p. Ecclesia hic vbi dicit
pleniq̃ sibi dom fuit p natiuitatem ipsius Dus instituit pœna
tum vbi pœna capit p culpa tm. q̃ ipsi David fuit re
missa ipsi sua gratia q̃m fecit q̃m dicit p Decretum Bilu
capi. Penitentia tm in multis aliis locis scripture sacre et etiam
in libris ipsius p plenius sine gnalibus indulgentiis nisi

pœna

martinus e
ecclesia
i. pœna
debet